Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 3

Circa lecturam arboris: diuersis olim diuersũ modum tenẽtibus: Joã de deo hispanus: post illos lecturis ipsi⁹ arboris nouũ modũ assumens: ꝑ suas metricas reglas: ipsius intellectũ nisus fuit: aperire: sed ꝓpter multitudinẽ regularũ: et versuũ obscuritatez: aliquib⁹ notũ ignotũ: alijs ignotum ignoti⁹ reddidit. Attẽdẽs igit̃ ego Jo. an. inter decretoꝝ doctores minim⁹ et indign⁹. inuentiõez arboris ex eo fuisse: vt habentib⁹ materiã ꝯsanguinitatis ⁊ affinitatis ignotam: notã: ⁊ hñtib⁹ notã: ex oculoꝝ inspectione notissima fieret: antiquoꝝ scripta reuolui: ⁊ put expedire credidi compilaui. Primo querẽs ad vtrãq; arborẽ: ad q̃d fuerit inuẽtio arboris necessaria? Scõo an sit autẽtica. Tertio ad q̃d ĩ volumĩe ꝺcretaliũ repetita: q̃ olim fuerat ĩ decretꝭ. Priẽ q̃stiõis ex supi⁹ dictꝭ ꝑtz solutio. ꝓbatio enĩ ad oculũ: alias vĩcit: ĩsti. ꝺ gradi. §. agnatiõis. xxvij. q. j. nec aliq̃. Ex ostẽsione enĩ facti: quedã meli⁹ ꝑcipiunt̃ q̃ elocutione. ꝺ dona. apostolice. ꝟ. fi. Hinc ẽ q̃ agrorum mensio subijcit̃ oculis. xvj. q. iij. inter. de prescrip. qꝛ indicante. C. fini regũ. l. iij. Uẽtris inspectio: an mlr̃ sit pregnãs. ff. ꝺ ven. inspi. l. j. in prin. Locoꝝ pudicitie ĩuestigatio: an mulier sit virgo. de ꝓba. ꝓposuisti. an arta: ꝺ fri. et male. fraternitatis. vł alr̃ impedita: eo. ti. ex lr̃is. Jniurie an sit atrox estimatio. ff. de fer. l. ij. ⁊ lr̃e papales an sint vere vł false. de cri. fal. licet. Ad ꝭm dic. q̃ arbor autentica est: qꝺ ptz ex canonibus Jsidori ⁊ Alexandri. xxxv. q. v. c. j. ij. ⁊ vlti. Ad tertiũ dic. q̃ qꝛ in decretis de cõsanguitate ⁊ affinitate tractat̃: vtile fuit ibi arborẽ ponere: ⁊ qꝛ in decretalib⁹ ẽ idẽ tractatus: ⁊ ĩ hoc volumĩe vtile fuit repeti. ex eo maxime: qꝛ nemini venit in dubiũ: id satis esse validum satisq; famosum: qꝺ repetita lectio probat. C. de emen. iusti. co. l. vna. Jtez ex eo quia antiqui canones circa materiã illã multũ fuerunt correcti: vnde expediẽs fuit ꝭm statũ nouorum iniuriũ antiquam arborem decidere.

¶ Deinde ad arborẽ ꝯsanguinitatꝭ spãlit̃ descendam⁹. Et prĩo querit̃ q̃d sit ꝯsanguinitas et vnde dicat̃: quid linea: quid gradus. Scõo querit̃ quõ arbor formet̃. ⁊ quare sic formet̃: et q̃re sic punctet̃: ⁊ intersérem⁹ reglas ꝑ quas cognoscunt̃ gradus. Demũ ponem⁹ quedam notanda: ⁊ quasdã q̃ões. ¶ Ad primũ dico. q̃ Cõsanguinitas ẽ attinẽtia ꝑsonaꝝ ex eo ꝓueniens: qꝛ vna descendit ab altera: vel ambe ab eadem. Uel est vinculũ ꝑsonaꝝ ab eodẽ stipite descendentiũ: carnali ꝓpagatiõe ꝯtractũ: (Consanguinitas)

quod satis est idẽ. dicit̃ aũt ꝯsanguinitas quasi sanguinis vnitas: a cõ. ⁊ sanguine: qꝛ de cõmuni sanguine descẽdũt. Et quo ad ꝓbationem cõiugij: nõ distinguo an tales ꝯsanguinei sint ꝓducti ex vxorio coitu: vel ex fornicario: quod est expressũ de ꝓba. ꝑ tuas. (Cñ di) ¶ Linea vero est collectio ꝑsonaꝝ ab eodem stipite descẽdentiũ: gradus ꝯtinẽs: ⁊ numeros distiguẽs. Et est triplex linea. s. graduũ descẽdentiũ. ascẽmentiũ. ⁊ collatoraliũ: vt. ĩ. patebit. ⁊. ff. ꝺ gradi. l. j. ⁊. l. iurisconsult⁹. Gradus est hĩtudo distantiũ ꝑsonaꝝ: qua cognoscit̃ quota agnationis vel cognatiõis distantia: due ꝑsone int̃ se drñt. ⁊ dicunt̃ grad⁹ ad silĩtudinẽ graduũ scalarũ vł locoꝝ ꝓcliuiũ: bꝫ ita gradimur de proximo in ꝓximũ. ff. de gradib⁹. l. iurisconsult⁹. §. gradus. (lineę) (Grad⁹) ¶ Formatur aũt sic arbor. primo vide cellulas ascendentiũ: scõo descẽdentiũ: demũ collateraliũ. Ascende sup cellulaz vacuã: que remansit iõ vacua qꝛ nõ potuit nomẽ ꝓpriũ habere: cũ alie cellule: exceptis his que ꝑ genitiuum noĩant̃ sumant nomen ab ipsa. Quõ em̃ possem⁹ illã cellulã noĩare? quẽ dicim⁹ filiũ patris: fratrẽ fr̃is patrẽ filij. ⁊ sic de singlis: ⁊ eã alij vocãt Joachim: alij ꝓtheũ: alij trunchuz. Nos ãt a noĩe ibdelli nr̃i vocem⁹ eã petrutiũ. Et scire debes q̃ cõpetẽt̃ ille cellule medie ascẽdentiũ ⁊ descẽdentiũ: diuiderent̃ directe ꝑ medium: vt a latere dextro illaꝝ cellululaꝝ: ponerentur nomina mariũ: vt abauus. ꝓauus. ⁊c. a latere sinistro nomĩa mulieꝝ. vt abauia. ꝓauia: ⁊c. quia positi a latere dextro descendunt a maribus: ⁊ econuerso. Supra cellulam vacuam est cellula hec cõtinens. pater. mater: et supra. vnũ punctũ rubeũ: et infra. vnũ nigrũ. Supra illaz est cellula. au⁹. auia: ꝯtinens duo puncta rube: ⁊ duo nigra. Supra illã ẽ cellula ꝓauus. ꝓauia. hñs tria pũcta rubea. ⁊ tria nigra. Supra illã est cellula abauus abauia. habens. iiij. rubea. ⁊. iiij. nigra. Descendẽdo sub cellula vacua. hñs filiũ. filiã: ⁊ hꝫ vnũ punctũ rubeũ. te vnũ nigrũ. Sub illa hñs nepotem. et neptem. ⁊ duo pũcta rubea. ⁊ duo nigra. Sub illa ꝓnepotem. ⁊ ꝓneptẽ: et tria puncta rubea et tria nigra. Sub illa abnepotẽ ⁊ abneptem: et quattuor puncta rubea. ⁊ quattuor nigra. (For mat⁹ arbor)

¶ Anteq̃ ad collatorales transeam⁹ scire debes q̃ punctoꝝ numeratio. ẽ nũeratio graduũ habito respectu ad cellulã vacuã: ⁊ puncta rubea: denotãt cõputationem ꝭm ius canonicũ. puncta nigra ꝭm ius ciuile ⁊c. Ponit̃ aũt cõputatio canonica ĩ supiori ꝑte cellulaꝝ: ciuilis vero in inferiori: vt det̃ intelligi excellentia iuris cano: ad ciuile. ⁊ maxime quo ad hũc casũ quo instruimur in mr̃imonijs: que licite ꝯtra (Punctorũ nũeratio)

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0003
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG